

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بهناوی خوای بهخشندهی میهره بان

حم (1)

سهرنجی سهرهتای سوورهتی (البقرة) بده.

عسق (2)

سهرنجی سهرهتای سوورهتی (البقرة) بده.

كَذٰلِكَ يُوحِي اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ (3)

ئا بهو شیوهیه (کهدهیزانت خوا) وهی و نیگا دهنیییت بو تو (ئهی محمد صلی الله علیه وسلم) وهبو پیغهمبهرانی پیش تو (له لایهن) خوایه کی بالادهست و داناه.

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ (4)

ههرچی لهئاسمانه کان و زهویدا ههیه ههر هه مووی ئهو (به دیهینهرو خاوه نیهتی)، ئهو زاته زور بهرزو بلندو گهوره و شکوداره.

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (5)

ئاسمانه کان (چهنده تۆکمهو به هیزن) خهریکن له بهر گهوره ی و شکوداریی (ئهو زاته) لهت بین و لیکترازین و بهر بینه وه (هاوکات) فریشته کان سهرگهرمی ته سبیحات و ستایش و سوپاسگوزاریی پهروه دگاریانن، داوای لیخوشبونیش دهکن بو (ئیماندارانی) سهرزهوی، دلنیا بن که پهروه دگار لیخوشبوو و میهره بانه.

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ (6)

جا ئەوانەى لەجىياتى ئەو زاتەكەسانى ترو شتى تر دەكەنەپالپشت
و پشتگىر، ئەوانەخوا چاودىرەبەسەريانەو، وەنەبىت تو (ئەى محمد
صلى الله عليه وسلم) كرابىت بەسەرپەرشت بەسەريانەو.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ
الْجَمْعِ لَأَرْيَبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ (7)

ئابەو شىوئەى كەدەيزانىت قورئانىكى پاراومان بەوئەى و نىگا بو
ناردىت، بو ئەوئەى شارى مەككەو دەوروبەرى (كەهەموو زەوى
دەگرىتەو) ئاگادارىان بەكەيت، بەتايىبەت ئاگادارو ھوشيارىان بەكەى
لەر وژى كوكردەو كەگومانى تىدا نىە (ئەوكاتەخەلكى دەبنەدوو بەشەو)
دەستەپەكىان بو بەھەشت (بەرى دەكرىت) دەستەكەى تریان بو دوزەخ
راپىچ دەكرىن.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ
وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (8)

ئەگەر خوا وىستى ببواپەھەموویانى دەكر دەمىللەتتىكى
پەكپارچە (ھەموویان بەناچارى ئىماندارو چاك دەبوون) بەلام وىستى
واپەكەھەر كەس (بىھوئەت و شایستەبىت) دەخاتەسایەى رەحمەت و
مىھربانى و بەھەشتى خۆپەو، ئەو كاتەتاوانبارو ستەمكاران ھىچ
پشتىوان و یارىدەدەرىكىان نابىت.

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ (9)

ئایا بىجگەلە (خوا) پشتىوانى تریان بوخویان دوزیوئەتەو (لەحالىكدا
كەھەر) خوا خۆى پشتىوانە، وەھەر خۆى مردوان زىندوو دەكاتەو،
وەھەر خۆى دەسەلاتى بەسەر ھەموو شتتىكدا ھەپە.

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ
أُنِيبُ (10)

لههر شتیکدا کیشهو پرای جیاوازتآن ههپیت، سهرنهجامی بریارهکهی
 بو خوا خوئی دهگهریتهوه(لهتویی قورئان و سوننهتدا چارهسهری
 کیشهکان پروونکراوتهوه)، ئانهو زاتهیهخوای پهروهردگارم ههر پشت
 بهو دهبهستم و هاناو هاوار لهو دهکهم.

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا
 يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (11)

(خوایهك كه) بهدیهنهیری ئاسمانهکان و زهوی یه، ههر لهخوتان
 هاوسهرانی بو سازاندوون، لهئاژهل و مهرو مالاتیشی جوت، (نیرو
 می)ی بو فهراههم هیناون، لهو ریگهیهوهزاووزی دهکهن و زور دهبن
 بوتان، هیچ شتیک نیهلهوینهی نهو زاته، هیچ شتیک لهو ناچیت
 (چونکهخوایهوه بهدیهنهیره، چون لهبهدیهنهیراوهکانی دهچیت) لهههمان
 کاتدا زاتیکی بیسهرو بینایه.

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ (12)

جلهوی ههموو ئاسمانهکان و زهوی بهدهست نهوه، رزق و رۆزی
 فراوان دهکات بو ههرکس کهبیهویت، یان کهمی دهکات و سنوریکی بو
 دادهنیت (ههمویشی بو تاقیکردنهوهیهلهلایهکهوه، وهبهریوهبردنی کارو
 باری ژیانهلهلایهکی تروهه)، بهراستی نهوخوایهبهههموو شتیک زانایه.

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ
 إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى
 الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ
 (13)

رپیازی ئاین و بهرنامهی ژیانی بو داناون، ههروهک بو نوح
 (پیغهمبهری) داناوو، وهههر بهو شیوهیهقورئانیشی بو تو (نهی محمد
 صلی الله علیه وسلم) وهی و نیگا کردوه، وهبهئیراهیم و موسا و
 عیاشی راگهاندوو هکهرپیازی ئاین و یهکتاپهستی بهرنهدهن و

لهسهری پایهدارین، (نهم بانگه‌واز هر راست و دروسته) زور به‌لای بت
 پهرست و خوانه‌ناسانه‌وهر گران و زحمه‌ته، به‌لام خوی (دانا) خوی
 کهسانی شایسته‌هه‌لده‌بژیریت (بو گه‌یاندنی ناینه‌که‌ی)، وهر ینمونی
 خه‌لکی ده‌کات که‌بینه‌وه‌بو لای (به‌پهرستن و نه‌نجامدانی کار و کرده‌وی
 چاک).

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
 رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي
 شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ (14)

(میلله‌تانی پیشوو، به‌تایبیت گاورو جوو) جیاوازی و کیشوو دوو به‌ره‌کی
 نه‌که‌وته‌نیوانیان، مه‌گهر له‌دوای هاتنی زانستی و زانیاری ته‌وو بو‌یان،
 نه‌مه‌ش له‌بهر حساده‌ت و سته‌مکاری و لادانیان له‌راسته‌ریگا بو‌یان
 دروستبوو، خو نه‌گهر بریاری پیشووتری په‌روه‌ردگارت نه‌بوایه‌که‌تا
 کاتیکی دیاری کراو (مۆله‌تی داوون) فه‌رمانی تیاچوونیان ده‌رده‌کرا،
 بی‌گومان نه‌وانه‌ی که‌پشتاو پشت کتیبی خوا گه‌یه‌نرا به‌ده‌ستیان
 له‌نه‌وه‌کانی داهاتوو، که‌وته‌گومان و دوو دلپیه‌وه، خه‌ل‌کیشیان
 خسته‌گومانه‌وه‌ده‌ر باره‌ی.

فَلِذَلِكَ فَادَعُ وَاَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا
 حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ (15)

که‌واته (نه‌ی پیغه‌مبهر صلی الله علیه وسلم) له‌بهر نه‌وته‌و بانگه‌وازی
 خوت بکه‌و پایهدارو دامه‌زراو به‌هه‌روه‌ک فه‌رمانت پیدراوه، شوین
 ئاره‌زووی نه‌وان مه‌که‌وه، (وه‌به‌ئاشکرا) بلئ: من، باوه‌رم هیناوه‌به‌و
 کتیب و په‌یامانه‌ی خوا بو‌ی نار دووم، وه‌فه‌رمانم پیدراوه‌که‌دادپه‌روه‌ری
 به‌ریا بکه‌م له‌نیوانتانا، چونکه‌(الله) په‌روه‌ردگاری ئیمه‌یه‌و په‌روه‌ردگاری
 ئیوه‌شه، بی‌گومان (ده‌ر نه‌نجامی) کرده‌ی خو‌مان بو‌ خو‌مانه‌و کرده‌ی
 ئیوه‌ش بو‌ خو‌تانه، ئیتر هیچ به‌لگه‌و که‌لینیک نه‌له‌نیوانماندا (بو‌ دووری
 و جیاوازی) ئیمه‌و ئیوه‌هه‌ر خوا خوی کو‌مان ده‌کاته‌وه‌و سه‌ر نه‌نجامان
 بو‌لای نه‌وه.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ (16)

ئەوانەى كەرەخنەو قسەدەكەن دەر بارەى ئاينى خوا دواى ئەوەى
كەخەلكى پرويان تىكردووە، ئەوانەلای خواو ئاينى خوا بەلگەو
رەخنەيان پوچەلەو بەسەرياندا دەدریتەووە، وەخەشم و تورەىى خوايان
لەسەرەو سزای سەختیان بو ئامادەىە.

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ
(17)

خوا ئەو زاتەىەكەكتیبە(پىرۆزەكانى) بەحەق و راستى رەوانەكردووە،
هەر وەها تەرازوو پىوهرى دادى بەرپاكردووە، جا تو چى دەزانى
لەوانەىەرۆژى قىامەت و لىپرسىنەوەنزىك بىت.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا
الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ (18)

ئەوانەى كەباوەرپان بەرۆژى قىامەت نىهزۆر بەتالوكەن بوى و
پەلەيانە(دەلین: كوا؟ كەى پىشدىت؟ بەلام) باوهرداران لەبەرپابوونى
دەترسن، دلنپاشن كەكەبەرپابوونى حەقىقەت و راستەقىنەىە، لەراستىدا
ئەوانەى كەلەقىامەت بەگومانن و برەوايان پىى نىە، لەبزر بوون و
سەرلىشىو اوپەكى قوولدا رۆچوون.

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ (19)

خوای گەورەزۆر بەسۆزو دلوقانەلەگەل بەندەكانىدا، رزق و رۆزى
دەبەخشىت بەهەر كەس كەبىهوىت (بو تاقىكردنەوەى)، بەراستى ئەو
زاتەبەهیزو بالادەستە.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ (20)

جا ئەو هی که بهر هه می قیامه تی دهو یت و (له دنیا دا کار و کرده وه ی چاک ده چین یت) ئیمه پاداشتی به زیاده وه پیده به خشین، ئەو هس که هه ر بهر هه می دنیا ی دهو یت به شی ئەو یش دهه ین، به لام له قیامه تا هه چ جو ره به شی کی نه.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (21)

(داخۆ ئەو خه لکه پر یگه ی به کتاناسی ده گرن) یان په نا ده بهن بو به ته کانیا ن و (سه ر په ر شتیاری ئایینه ده سته کر ده کان) تا به ناوی دینه وه پر ینمونیان بکه ن و (حه رام و حه لالیان بو دیاری بکه ن) بی ئەو هی خوا موله تی دا بیته ، خو ئەگه ر پر یاری پیشته رمان نه بوایه (به مانه وه یان تا کاتی دیا کریکرا و) هه ر ئیسته له ناومان ده بردن، بیگومان بو سته مکاران سزای به نیش و به سو ئاماده یه .

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقَعُ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ (22)

(له روژی قیامه ت و لیپر سینه وه دا) ده بینی سته مکاران له کار و کرده وه کانیا ن ده تر سن، چونکه له سه ریا ن ده کهو یت، (هاوکات) ئەوانه ی که با وه ریا ن هینا وه و کار و کرده وه ی چاکیان ئەنجام دا وه له باخچه و باخاته کانی به هه شته دا) ژیا نی کامه رانی ده به نه سه ر، چیا ن بو یت له لایه ن په ر وه ر دگا ریا نه وه بو یا ن ئاماده یه ، ئا ئەو هیه خه لات و پر یزو به خه ششی گه وره و بی سنو ره .

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ (23)

به و شیوه یه خوا ی گه وره مژ ده ده دات به و به ندانه ی که با وه ریا ن هینا وه و کار و کرده وه ی چاکیان ئەنجام دا وه، (ئەوانه س که به ده م

بانگه‌واز هونه‌نایهن ئه‌ی پیغه‌مبهر صلی الله علیه وسلم پیدیان) بلی: من هیچ جور هپاداشتیکم له‌ئیه‌ناوئیت، تهنه‌ا ئه‌ونه‌بئیت که‌خزمایه‌تی بفا‌من و ریزی بو دابنن و (دوژمنایه‌تیم مه‌که‌ن)، دلنیاش بن ئه‌وه‌ی چاکه‌یه‌ک ئه‌نجام بدات، ئه‌وه‌به‌چاکتر پاداشت ده‌دریته‌وه، به‌راستی خوای میهره‌بان زور لیبوردو سوپاسگوزاره.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشَاءِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (24)

یاخود (خوانه‌ناسان) ده‌لین: (محمد صلی الله علیه وسلم به‌ده‌م خواو‌ه‌دروی هه‌لبه‌ستوو‌ه!! (نازانن ئه‌گهر شتی وا بکه‌یت) خوا مو‌ر ده‌نئیت به‌سه‌ر دلتداو (هیچت بو ناوترئیت، به‌لکو) خوا ده‌یه‌وئیت (به‌م قورئانه) ئاسه‌واری به‌تال و ناحه‌قی نه‌یه‌لئیت، وه‌حقی و راستی به‌فه‌رمانی خو‌ی بچه‌سپینئیت، چونکه‌به‌راستی ئه‌و خوا‌یه‌زانا‌یه‌به‌وه‌ی که‌له‌تویی دل و ده‌روون و سینه‌کاندا شاراو‌یه.

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ (25)

هه‌ر (خوا) خو‌ی په‌شیمانی و (ته‌وبه‌) ی به‌نده‌کانی وه‌رده‌گریت، هه‌روه‌ها چاو‌پوشیی ده‌کات له‌هه‌له‌و گونا‌هه‌کانیان، وه‌به‌و کار وکرده‌وانه‌ش که‌ئه‌نجامی ده‌ده‌ن ده‌زانئیت و به‌ئاگایه.

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ (26)

خوای گه‌وره‌(ئاواتی ئه‌وانه‌) ده‌هینئیتهدی که‌باو‌ه‌ریان هیناو‌ه‌و کار وکرده‌وه‌ی چاکیان ئه‌نجام داوه، هه‌روه‌ها له‌فه‌زل و زیاده‌خه‌لات و به‌خششی خو‌ی به‌هره‌مندیان ده‌کات، (به‌لام) بو بی باو‌ه‌ران سزای سه‌خت و به‌ئیشیان بو ئاماده‌یه.

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ (27)

ئەگەر خوا رزق و رۆزىي بەفر اوانى بېخىتىت بەبەندەكانى، دەستيان دەدايەتاوان و گوناھو بېنايەبەبەندەكانى و بە(كارو ھەلوئىستيان).

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ
(28)

ھەر ئەو زاتەش كەباران دەگەيەنئىتەفرىايان دواى ئەوھى كەناؤمئىدبوون، ھەر وەھا رەحمەت و بەخششى خۆى پەخش دەكاتەوھ، (لەبەرئەوھ) ھەر خۆى پشتيوان و (فريادپرەسە) وەشايستەى سوپاسە.

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ (29)

لەنیشانەو بەلگەكانى گەورەيى و دەسەلاتى خوا: دروستکردنى ئاسمانەكان و زەوى و ئەو زىندەوەر انەيەكەتياياندا. بلاوى كردۆتەوھ، ھەر كاتىكيش بىھويت تواناو دەسەلاتى كۆكردنەوھيانى ھەيە.

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ (30)

ھەر بەلاو نەھامەتئەكيان بەسەر بئىت، ئەو دەرنەنجامى كاروكردەوھى خۆتانە(بەلام ئەو ھندەخوايەكى ميھەرەبانە) لەزۆر بەى زۆرى (گوناهو ھەلەكانتان) خوش دەبئىت.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
(31)

(ئەى گروى خوانەناسان) ئيوھناتوانن لەژير دەسەلاتى خوادا دەرباز بين لەزەويدا، جگەلەخواى گەورەش كەس ناتوانئىت پشتيوانتان بئىت و سەرتان بخات.

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ (32)

لەنیشانەو بەلگەى دەسەلاتى خوا ئەو كەشتيانەيەكەوھك كەژو كئو ھاتوچۆ دەكەن بەدەرياكاندا، (بەياسايەكى ريك و پيك).

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (33)

خو ئه گهر بيهوئيت ههروا دهو هستينيت و لهسه ر پشتي دهرياكه دهو هستن و لهكار دهكهون، ئا لهم تواناو دهسه لاتهدا بهلگهو نيشانهي زور ههن بو هه كهسيك كه زور خوگرو سوپاسگوزاره.

أَوْ يُوقِنَنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ (34)

يان جاري وا ههيه كه شتبييه كان بهخويان و سه ر نشينه كانيانه و ده شكينيت و نوقميان دهكات (لهه نجامي تاوان و گونا هي خه لكه كه وه)، گه ليك جاريش چاوپوشي (لهه هلهو تاواني) زور دهكات و (دهيانه يليت هه).

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ (35)

(ئهم روونكر دنه و ههش بو ئه و هيه كه خوانه ناسان) بزنان، بهتاييهت ئهوانه ي كه موجاده لهو ده مه ده مي ده كه ن و ره خنه يان له ئايه ته كاني ئيمه ههيه، كه له كاتي (تهنگانه دا) كهس په نايان نادات و كهس فريايان ناكه وئيت (جگه له خواي گه و ره).

فَمَا أُوْتِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (36)

جا هه ر شتيكتان كه پي به خشرا وه، ئه و ه زينه تي ژياني ئهم دنيايه (كه ريگوزه ري كه به ره و قيامهت)، به لام ئه و به شه ي كه له لاي خوايه چاكترو به رده و امتره بو ئهوانه ي كه باوهر يان هينا وه و پشتيان به پهر و هر دگاريان به ستو وه...

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ (37)

ئهوانه ي خويان له گونا هي گه و ره و تاواني خراب و ناشرين ده پاريزن، كاتي ك كه تو و ره ده بن (لهسه هه له يه كه به ران به ريان ده كريت) هه ر ئهمان چاوپوشي ده كه ن و ليده بورن...

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (38)

ئەوانەش كەبەدەم بانگەوازی پەر وەر دگاریانەو دەچن و نوێژەکانیان بەچاکی ئەنجام دەدەن، وەکار و باریان هەردەم بەمەشوەرەت و ڕاوێژکارییە، وەلهو ڕزق و ڕۆزبێهێ کەپێمانداون، دەبەخشن...

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ (39)

هەر وەها ئەوانەهێ کە دەستدریژیان کرایەسەر، دەسەوسان ناوەستن و بەرگری لەخۆیان دەکەن...

وَجَزَاء سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ (40)

جا تۆلهی هەر تاوانێک بەئەندازەهێ تاوانەکەهێ (بێ زیاد و کەم)، خۆ ئەگەر کەسێک لێخۆشبوونی هەبێ و چاوپۆشی بکات ئەو هەپاداشتی لای خواپە، بەراستی خوا ستەمکاریانی خۆش ناوێت...

وَلَمَنَ اتَّصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ (41)

لەر استیدا ئەوهی حەقی خۆی دەسێنی دواي ئەوهی کەستەمی لێکراوه، ئەوانە لێپرسراو نابن (ئەگەر لەسنوور لانه دەن)...

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (42)

بەلکو تەنها ئەوانە بەرپرس دەبن کەستەم لەخەلکی دەکەن و دەستدریژی دەکەن بەناحەق لەزەویدا، ئا ئەوانە سزاو نازاری بەئێشیان بو هەیه...

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنَ عَزْمِ الْأُمُورِ (43)

لهراستیدا نهوهی دان بهخویدا بگریت و چاوپووشی بکات و لیخوشبوو
بیټ (لهکاتیځدا کهدهتوانی تولهبسینیت) نهوهکاریکی بهجی و چاک و
پهسهند نهجام دههات...

وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ
يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ (44)

نهوهی ریباری خوی لی ون بیټ، نهوهئیر کهسی تری دهست
ناکهوټ تا ریگهی راستی نیشان بدات، نهوسا تو نهی (محمد صلی
الله علیه وسلم لهقیامهتدا) دهبینیت ستهمکاران کاتیک سزاو نهشکهنجهی
(دوزهخ) دهبین (بهکهساسیهوه) دهلین: داخو هیچ مو لهتی
گهرا نهوههه بیټ، (تا خوا چوون دهفهر موټ وا بکهین!)

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الدُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ
الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ
الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ (45)

سهر نهجام دوزهخیان دهبینیت راپیچ دهکرین، ههموو پهست و زهلیل و
لارهمل و خهجالهتن، (لهشهر مهزاریی و لهترسدا، لهژیروهوه) بهتیلهی
چاو دهروانن بو نهملاولای خوټیان، (ئا لهو کات و بارودوخهدا
ناخوشهدا) نیمانداران دهلین: خهسارهتمهندو زهر مهندان نهمرؤ
نهوانهن کهخوټیان و کهس و کارو مال و منالیان لهدهستداوه(کهس و
کارو خزم و هاوه لانیان نهگهر لهدوزهخدان نهوههیچ مایهی دلخوشی
نین، خو نهگهر لهبهههشتدان، نهمانیان ههر لهیاد نیه)، (نینجا
رادهگهیهنریت که) ناگاداربن: ستهمکاران لهئازارو نهشکهنجهی
بهردهوامدا دهژین...

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
سَبِيلٍ (46)

هیچ دوست و پشتیوانیکیان نیهجگلهخوا کهلهدهست سزاو
تولهرزگاریان بکات، جا نهوهی خوا سهری لی بشیوینیت و گومرای

بکات (چونکه خوی شایسته کردوه) نیت ریزی رزگاری و
سهر فزاری دهست ناکه ویت.

اسْتَحْيُوا لِرَبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّن مَّجْأٍ
يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٍ (47)

به پیری بانگه وازی په روه دگار تانه و بچن پیش نه وهی که و ژیک بیت
ویستی خوا و اده بیت: گه رانه وه (بو دنیا نه سته مه) نه و ژه نیت هیچ
په ناگه یه کتان نابیت و که سیک نابیت ره خنه بگریت (له ته میگردنتان).

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَدْقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ
كَفُورٌ (48)

نه گه (خوانه ناسان) پشنيان هه لکردو گوینان نه گرت (نهی محمد صلی
الله علیه وسلم داخیان بو مه خو) چونکه نیه تهومان نه نار دو و چا و دیر بیت
به سهر یانه وه، به لکو ته نه گه یاندنی (نه م بانگه وازو قور نانهت) له سهره،
(ناشکر اشه) که: نیه کاتیک نازو نیه مهت و په حمه نیک دهر نین به سهر
ناده میزادا زور پی دلخوش و شادمانه، خو نه گه توشی به لاه
ناخوشیه که بوون به هوی کار و کرده وهی خر اپیانه وه (ده بینیت) ناده میزاد
زور سپله و به دنمه که و نازو نیه ته کان فهر اموش ده کات.

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَّا وَهَبُ لِمَن
يَشَاءُ الذُّكُورَ (49)

هه مو و ناسمانه کان و زه ویش خوا خاوه نیه تی، هه رچی بویت دروستی
ده کات، به هه ر که س که بیه ویت ته نه کچ ده به خشیت، و به هه ر که س
که بیه ویت کور ده به خشیت...

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَّا وَهَبُ لِمَن يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ (50)

ياخود لههردوو جوړ (بههندی خیزان دهبهخشیت) لهکورو لهکچ
(هممیشهویستی خوا وایه) کههیچی نهدانئ و نهزوک بیت، بهراستی نهو
زاتهزاناو بهدهسهلاته.

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا
فَيُوحِي بآدْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ (51)

هیچ کس بوی نیهخوای گهورهوتووژی لهگهډا بکات مهگر لهریگه
وهی و نیگاوه، یان لهپشتی پورهوه، (وهک موسا پیغمبر)، یان
نیردراویکی (وهک فرشتهجبرئیل) دهنیریت کهبهگویره ی فرمان و
مولهتی خوا چی پی سپردراو دهدهگهینیت، بهراستی نهو زاتهخوایهکی
بلندو بهرزو داناو کاربهچییه.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ
وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَنْ نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ (52)

ئابو شیوهیهی (کهدهیزانیت نهی محمد صلی الله علیه وسلم)
نیمهقورئانمان بو رهوانهکردیت لهلایین خومانوه(کهژیانبهخشه بهر و
گیان و عقل)، تو نهت دهزانی قورئان چیهو ئیمان چیه، بهلام نیمههم
قورئانمان کردهرووناکی و نوریک کههیدایهت و رینموونی هرکس
کهبمانهویت لهبندهکانمانی پی دهکین، (ئوانه ی دلی بو دهکهنوهو
بهچاکی گوی بو دهگرن)، بیگومان تو (نه ی پیغمبر صلی
الله علیه وسلم) رینیشاندهریت و رینموونی دهکهی بو ریگه و ریباریکی
راست و دروست...

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ
الْأُمُورُ (53)

ریگه و ریباری نهو خوایهی کههر چی لهئاسمانهکان و زهوپدایههر
خوی خاوهنیانه، ناگاداریش بن که: ههموو شتیک و سهرئهنجامی ههمو
کاریک بو لای خوا دهگهرینهوه.

